



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur


Origenes

Rothomagi, 1668

I. Origenis patria, aetas, parentes,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

I. Origenis patria, etas, parentes, II. nomen, III. cognomēta, IV. institutio puerilis, indoles, V. praeceptores & studia. VI. Vtrum Ammonium audierit. VII. An plures fuerint Origenes, & plures Adamantij. VIII. Leonide martyrium. IX. Origenes Grammaticam publice proficitur, Catechumenos instituit, Martyribus praesto est. X. Vtrum hoc tempore Caesaream Cappadociae ruerit. XI. Grammatica docenda munus abdicat. XII. Pie eius exercitationes. Plurimi ex eius discipulis martyrium obeunt. XIII. Se ipse evirat.

I.  RIGENES genere Aegyptius, Alexandriae natus est anno Christi, ut videtur, centesimo octogesimo quinto, annum iam sextum imperante Commodus, nonum vero Christianam rempublicam administrante Eleuthero Papa, Triario Materno, M. Atilio Bradua COSS. Cursu enim decimum septimum aetatis annum egisse eum scribat Eusebius, quo tempore martyrium expetivit pater eius Leonides, anno nempe Severi decimo, plane ab eo, quem dixi, cardine, vitae initium videtur duxisse. Biennio juniorem faciunt Fasti Siculi, alijque, & in annum qui fuit Clodio Crispino, & Papirio Aeliano COSS. ortum ejus conferunt. Eadem videtur Mariani Scoti ratio, nam in annum Christi 204 Leonide martyrium conicit. Toto vero triennio recentiorē credidit Origenem Hermannus Contractus: nonnulli etiam quadriennio. Nos Eusebij sequimur. Pater illi fuit is, quem dixi, Leonides, omni virtutum genere insignis, & sacris disciplinis apprimē institutus, Episcopatu etiam, ut scribit Suidas, praeditus. Matris nomen silentio Auctores praeserunt.

II. Origenes appellatus est: cuius nominis etymon à multis disquisitū est. Theophanes Cerameus Hom. 2. 2. *ὁ ἐπισημῶν τῶν ὀργῶν ἐπισημῶν* appellat: sed non tam, ut videtur, ad indicandam nominis originem, quam ad suggillandum Origenem quaesita ex vocis sono occasione. Erasmus, Caninius, Hoefschelius, & Schottus, viri Graecis literis luculenter exculti, nonnullique praeterea, *κερσίλλος* dictum putant, quasi *ὀργῶν τῶν ὀργῶν*, *ὀργῶν ὀργῶν*, *ὀργῶν ὀργῶν*. Iohannes Tarinus, & alij, ita eum existimant appellatum, quasi *ὀργῶν*, seu *ὀργῶν ὀργῶν*, *ὀργῶν ὀργῶν*, *ὀργῶν ὀργῶν*. Inepte Badius, qui dictum fingit ab *ὀργῶν*, quod idem est ac *ὀργῶν*. Ego ab Oro, qui Aegyptiorum Deus est, nomen illud profuxisse existimo, quemadmodum à Iove Diogenem; à Mercurio, Hermogenem. Neque vero miretur quisquam Christianos parentes ab Ethnicorum Deo derivatam appellationem filio indidisse; id enim tum erat usu pervagatum, nec eiusmodi nomina abieciunt Catechumeni cum Christi fidem amplectebantur; atque hinc Dionysius ille Areopagita, Apollus Alexandrinus, Phœbe, Hermas, Hermes, Nereus, & Diotrophes, Luca, Paulo, & Iohanni inter Christianos commemorati; hinc Ammonij, Serapiones, Athenagoræ, Apollinarij, Demetrii, Isidori: quis enim, ait Tertullianus, *nominum reatu*? Quod autem obici potest ab Oro Orogenem fuisse dicendum, non Origenem, de nihilo est; nam primum responderi potest sic pro *ὀργῶν ὀργῶν*. Mercurium *ὀργῶν* fuisse dictum: sic *Cephalodoro* nomen fuisse cuidam Aristotelis adversario, qui *Cephalodorus* fuerat appellandus; usu quoque receptissimum esse apud Latinos ita nomina conflare; sic *Dionysopolitas* appellasse Cicetorem, quos alij *Dionysopolitas*; sic *Demiphonem*, & *Clitiphonem* à Comicis dictos, qui ab alijs *Demophon*, & *Clitophon*; sic *Phœbigenam* à Virgilio, qui *Phœbigena* dici debuisset. Et ut similem nominum coagmentationem proferte nullam possemus, quis accuratam Hellenismi munditiam in Alexandrina requirat Dialecto, quæ à Macedonica profecta est, barbara ipsa primum & impura, & extra Graecarum censum numerata, tot deinde Gentium commercio inquinata, & ab Aegyptiis demum, inter quos confedit, distorta & corrupta. Inde fit ut Alexandrinorum loquelam tam saepe carpant Critici antiqui, Phrynichus, Thomas Magister, & Hella lius Besantinos. Verum his omnis genuina responsio ex sequentibus facile extabit. Orus Aegyptiorum Deus is est Osiridis & Isis filius, quem Apollinem esse, & Solem Veteres magno consensu tradiderunt. Orum seu Horū dictum existimavit Horus Apollo, quod horis praestit; Horas contra nomen ab eo traxisse, & quatuor anni tempestates *ὀργῶν* indidem dictas, & annum, & Graecorū annales, & eorum scriptores *ὀργῶν ὀργῶν*, tradunt Macrobius, & Cenforinus. Inepte Horus Apollo. *ὀργῶν ὀργῶν*, & *ὀργῶν ὀργῶν*. *ὀργῶν ὀργῶν*, inquit Pausanias: vere. Salmasius Orum nomen habere censet à veteris linguae Aegyptiae vocabulo *or*, vel absque articulo, *or*, quod *Regem* sonat. Ita certe quidem saepe exponit Ibeno Cabar in Scala magna, quam edidit Kircherus. Sunt qui de-

Euseb. Hist. lib. 6. cap. 1.

AE 17. 34
18. 24
Rom. 16. 1
14. 16
1. 16. 9.

Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 21.
Cenforin. cap. 19.
Pausan. in 2. 2. 2.
Crisost. Salmas. E. pag. 78.